

*”Moderniteten har utrotat
konceptet av Gud från de
flesta av våra ungdomars
hjärtan”*

Tio Bevis för Guds Existens

Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad (ra) (1889-1965), Musleh Mau'ud (den utlovade reformatorn), var son till den Utlovade Messias (as) samt hans andra efterträdare. Han valdes till kalif för det Ahmadiyyamuslimska samfundet år 1914 vid 25 års ålder och ledde rörelsen i 52 år. Under hans kalifat spreds budskapet om Ahmadiyyat till länder så långt som USA och Japan. Han lade också grunden till samfundets administrativa struktur och startade ett flertal initiativ för spridningen av islam, särskilt Tehrik-e-Jadid och Waqf-e-Jadid. En produktiv skribent, talare, och författare till bl.a. en tio-volymskommentar av den Heliga Qur'anen, lämnade ett djupgående och bestående arv som varar än idag.

*Tio Bevis för Guds
Existens*

Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad
Khalifatul-Masih II

ÖVERSATT AV
AHMADIYYAMUSLIMSKA UNGDOMSFÖRBUNDET
I SVERIGE

Tio bevis för Guds existens

Av Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad
Khalifatul-Masih II

Nuvarande svensk version: SE 2020

©Islam International Publications Ltd.

Ingen del av denna bok får reproduceras eller användas i någon form eller på något sätt grafiskt, elektroniskt eller mekaniskt, inklusive fotografering, inspelning, kopiering eller informationslagring och hämtningssystem utan utgivarens tillstånd.

MAJLIS
KHUDDAM-UL-AHMADIYYA
SVERIGE

Publicerad av:

Islam International Publications Ltd
Nasirmoskén,
Tolvskillingsgatan 1, 414 82 Göteborg,
Sverige

Printed and bound by CPI Group
(UK) Ltd, Croydon, CR0 4YY

ISBN: 978-91-519-7556-6

Innehållsförteckning

<i>Tillkännagivanden</i>	iii
<i>Förord</i>	v
Tio bevis för Guds existens	1

I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn

Tron och förtröstan på Allahs Väsen är sannerligen grunden till religionen och andlighetens kärnpunkt. Det går inte att föreställa en religion utan detta. Men när vi blickar över världen visar det sig att dess följare på senare tid har blivit alltför upptagna i materialism och glömt läran av sina profeter. Som konsekvens uppfattar de inte längre sin Sanna Herre som Evig och fastnar i olika typer av vidskepelse och hamnar så småningom i villfarelse, shirk (avgudadyrkan) och onda handlingar. Det i sin tur också leder till att deras kommande generationer fortsätter att falla ner i mörkrets gropar.

Islam har presenterat Guds Väsen som en levande verklighet. Han är världarnas och universums Herre och Skaparen. Guden som presenterades av Islam och Islams grundare, Hazrat Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom), är en Levande och Evig Gud.

Hazrat Mirza Bashir-uddin-Mahmood Ahmad, Khalifatul Masih II, den utlovade reformatorn (frid vare med honom), höll ett tal vid Jalsa Salana år 1921 på ämnet "Das Dalail Hasti Bari Tala" (Tio bevis för Guds existens) i vilket hans helighet framlade tio argument för existensen av Guds Väsen och besvarade anklagelser kring dem. Han framlade bevis till Guds existens och Guds egenskaper. I talet har det förklarats utförligt om de europeiska folken, perserna, hindu och ariafolkens tankar och föreställningar om Gud i jämförelse med islams lära.

Efter godkännande av hans helighet Hazrat Khalifatul Masih V (Måtte Allah vara hans Hjälpare) publicerar departementet MKA Isha'at Sverige talet av Hazrat Khalifatul Masih II (frid vare med honom) med förhoppning att boken skall vara givande både för ateister och troende människor som får möjligheten att ta del av den sanna läran och igenkännande av Allah.

Rizwan Saleem

Sadr Majlis Khuddam ul ahmadiyya Sverige

Tillkännagivanden

Först och främst vill jag tacka Guds för att ha gett oss möjligheten att publicera denna bok. Därefter vill jag ge erkännande till dem som producerade översättningen, nämligen Amer Raja, Wadood Rashid, Farhan Rashid, Tehseen Aslam och Kashif Virk. Ett särskilt tack till Sadr Majlis, Rizwan Saleem, som har varit drivande i detta arbete.

Jag vill därutöver be läsarna att försöka undvika att bli hindrade av högmod när det kommer till att ta till sig innehållet i boken. Kom ihåg att ord symboliserar känslor och att människan enbart kan göra modeller av världen. Därav är det viktigt att inte alltid envisas med att innehållet ska vara optimalt för ens egen modell.

Må Gud möjliggöra för vår organisation att publicera ytterligare berikande litteratur framöver.

Adam Ahmed, Muhtamim Ishaat 19/20

Förord

Jakten på att finna sanningen om Guds existens är en av de mest grundläggande ansträngningarna i människans historia och denna fråga utgör grunden för varigenom andra väsentliga frågor kan besvaras. Var kommer vi ifrån? Varför är vi här? Har våra liv något syfte? Vad händer med oss när vi dör? Ända sedan detta sökande började har det skrivits oceaner av bläck om ämnet, och inte mindre har blod spillts för att finna svaret på frågan om Guds existens. Från de primitiva trosuppfattningarna av våra tidiga förfäder till dagens sofistikerade religioner som uppkommit genom filosofiska spörsmål av personligheter så som Thomas av Aquino, fortsätter jakten på ett högst, perfekt och transcendent väsen än idag.

I Tio bevis för Guds existens utforskar Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad ra en av ateismens mest grundläggande premisser, ”Om Gud existerar varför kan vi då inte se Honom?”.

Hozur börjar med att demonstrera genom förnuft och logik att synen inte uteslutande är den slutgiltiga

bedömaren för att fastställa sanningen. Människor har även förmågan att förnimma objekt, koncept och information genom de övriga sinnen samt genom intelligens och intuition.

Efter att ha demonstrerat svagheterna i detta felaktiga påstående vänder sig Hozur till verser från den Heliga Qur'anen och formulerar tio argument till stöd för tron på Guds existens. Vissa av de bevis han framställer liknar i sin natur de etablerade argument som teister har använt sig av i århundranden. Exempelvis den invecklade komplexiteten av vårt universum och idén om att något så välordnat, funktionellt och vackert måste ses som ett obestriddigt bevis på en skapare. Utöver dessa mer traditionella argument använder sig Hozur också av andra bevis från den Heliga Qur'anen, primärt löftet om gudomligt stöd för alla budbärare och profeter samt även sanningen om och uppfyllandet av uppenbarelser för att påvisa Guds existens. Tio bevis för Guds existens är en djärv, uppslukande, omfattande och en tankeväckande läsning som kommer att få läsaren att återigen fundera över denna viktiga fråga. Denna essä publicerades ursprungligen i mars 1913 i tidskriften Tashheez-ul- Azhan med titeln دس دلائل ہستی باری تعالیٰ (Das Dalail Hasti Bari Ta'ala) innan

den återpublicerades i första volymen av Anwar-ul-'Uloom.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ¹

أَفَى اللَّهِ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ²

Tio bevis för Guds existens

Av alla invändningar som riktas mot religion idag av den materialistiska världen är den största invändningen den som anknyter till Guds existens. Hedningar må associera avgudar med Gud men åtminstone tror de på Hans existens. Ateister å andra sidan förkastar helt tanken på existensen av en gudom. Grunderna för nutida vetenskap bygger på principen om observation och därför argumenterar ateister att om det finns en gud så bör han visas för dem, och i annat fall är det omöjligt för dem att tro på honom. Modernitet har utrotat konceptet av den Helige Guden från de flesta av våra ungdomars hjärtan. Hundratals högskolestudenter, advokater och övriga akademiker håller på att överge tron på Guds existens och deras antal växer dagligen. Dessutom är hjärtat hos tusentals andra förutan tron på Gud, även om de inte erkänner

¹I Allahs, den Näderikes, den Barmhjärtiges, namn. Vi lovprisar Allah, den Upphöjde, den Störste, och vi åkallar Hans välsignelser på Hans Helige Budbärare (sa)[Utgivarna]

² Svävar ni i osäkerhet om Allah, himlarnas och jordens Skapare? Surah Ibrahim, 14:11 [Utgivarna]

skulle då en sådan person anses vara beläst eller intelligent? Och motsatt kommer smaker som sött, surt, bittert och salt till känna genom smaksinnet och kan aldrig uppfattas med luktsinnet. Det är således inte nödvändigt att förneka det man inte kan uppfatta med synen och endast acceptera det som är synligt med blotta ögat. Att göra så vore att förneka doften av rosor, syrligheten av citroner, sötman av honung, bitterheten av aloe, fastheten av järn och skönheten av den mänskliga stämman. För ingen av dessa saker uppfattas med synen utan med sinnena för lukt, smak, känsel och hörsel. Därmed är påståendet om att man måste kunna se Gud för att kunna tro på honom en grav missbedömning. Uppfattar sådana kritiker doften av en ros eller sötman av honung genom sin syn? Om inte, varför insisterar de då att synen ska vara den avgörande faktorn för tron på Gud?

På samma sätt finns det flera organ i människokroppen vars existens vi bekänner trots att vi inte kan se dem. I själva verket är vi tvungna att tro på dessa. Tror folk på existensen av hjärtat, levern, hjärnan, tarmarna, lungorna och mjälten endast om de har fått se dessa organ eller erkänner dem dessa organ ändå? Om en person skulle försöka avlägsna dessa organ från sig

det öppet på grund av rädsla för sociala konsekvenser. Jag har därför sedan länge beslutat att om Gud välsignar mig med möjligheten så skall jag skriva och publicera en kort avhandling på ämnet, med förhoppning om att den ska gagna några lyckligt lottade själar.

Ateister argumenterar huvudsakligen att de skulle tro på Gud om de kunde se Honom. Jag har fått höra detta argument flera gånger tidigare och det förvånar mig alltid eftersom människor uppfattar olika former av fysiska ting genom olika sinnen. Exempelvis uppfattas vissa saker med hjälp av synen och andra genom känsel, lukt, hörsel eller smak. Som ett illustrerande exempel kan det konstateras att färg uppfattas med hjälp av synen snarare än genom lukt, känsel eller smak. Om någon således skulle förneka dess existens med anledning av att man inte kan uppfatta den med hörseln, skulle inte en sådan person då anses vara en dåre? På samma sätt uppfattas ljud med hjälp av hörseln. Vore det återigen inte oförståndigt av en person att hävda att man endast skulle tro att någon kan prata om man kunde se dennes röst? På samma sätt kommer dofter till känna genom luktsinnet. Men om någon skulle hävda att man endast kan bekänna sanningen om rosens doft om man kan smaka den,

själv i syfte att försöka se dem och bevisa deras existens skulle man avlida innan man hunnit se dem.

Hittills har jag presenterat exempel som demonstrerar att alla objekt inte kan uppfattas med synen enbart utan att vissa uppfattas med de övriga sinnen. Jag ska nu vända mig till de fenomen som inte uppfattas med de fem sinnen utan genom andra medel. Exempelvis är existensen av sinnet, intellektet och minnet erkända sanningar som ingen i hela världen förnekar. Men har någon sett, hört, smakat eller luktat på intellektet? Hur kom då intellektet till att bli erkänt och hur kunde man uppfatta existensen av minnet? Sedan finns också styrka, som är en förmåga som alla individer besitter i olika grad, oavsett om de är svaga eller starka. Men har någon någonsin sett, hört, luktat, tagit på eller smakat styrka? Återigen, hur etablerades existensen av styrka? Det kan enkelt konstateras, även av de mest obildade, att sådana fenomen inte erkänns genom våra sinnen utan genom att beskåda deras effekter. När vi exempelvis ser någon ta sig tid till att lösa ett problem de står inför så är det tydligt att det finns något inneboende i dem som har hjälpt dem att lösa problemet. Vi kallar detta för intelligens. Således uppfattas inte intelligensen direkt genom de fem

sinnena, utan dess grundläggande sanning erkänns genom att bevittna dess underverk. På samma sätt är det uppenbart att när någon bär en tung last så besitter de någon form av förmåga som möjliggör för de att lyfta vikten eller att manipulera ett svagare objekt. Denna förmåga kallar vi för styrka eller makt.

Ju mer förfinat och diskret någonting är, desto svårare blir det alltså att uppfatta det med hjälp av blotta ögat. Dess existens kommer till känna genom dess effekter snarare än att man ser, luktar, smakar eller tar på det.

När vi således försöker avgöra existensen av Allah den Upphöjde Som är Den mest Subtile så är det oberättigat att föreslå begränsningar för kraven på tron av Hans existens, likt att Hans existens endast ska kunna uppfattas med synen. Har någon sett elektricitet? Och ändå är det omöjligt att förneka dess existens när vi sänder telegram med hjälp av det eller när maskiner eller glödlampor fungerar med hjälp av det. Modern forskning på etern har resulterat i många genombrott inom den fysiska vetenskapen, men har vetenskapsmännen lyckats upptäcka någon metod för att se, höra, lukta, känna eller smaka detta ämne? Om man däremot förnekar dess existens så kan man inte

heller förklara processen genom hur solljus når jorden. Därmed, givet dessa omständigheter, är det felaktigt av ateister att begära om att få se Gud för att kunna tro på Honom. Allah den Upphöjde är sannerligen synlig, men Han kan endast åskådas av de ögon som har förmågan att se Honom. För de som önskar att se Honom, så står Gud inför världen med Sin styrka och makt. Och även om Gud är dold så är Han det tydligaste av allt. Gud den Allsmäktige förklarar detta i den Heliga Qur'anen med följande korta men enastående ord:

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Allahs den Upphöjdes väsen är sådant att ögon inte kan nå Honom men Han når ögonen. Och Han är den Ogripbare, den Allmedvetne.

Här uppmärksammar Allah den Upphöjde människorna till det faktum att deras ögon inte är kapabla till att se Honom eftersom Hans väsen är så pass subtilt och de skarpaste subtiliteterna inte kan urskiljas med synen. Makt, intelligens, själen, elektricitet och etern kan inte ses, hur kan då människans syn tränga igenom subtiliteten av Guds väsen?

3 Surah Al-An'am 6:104 [Utgivarna]

Med det sagt, hur är det då menat att människor ska kunna se Gud och erhålla kunskap om Hans väsen? Gällande detta säger den Heliga Qur'anen:

وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَارَ⁴

Det vill säga, Han Självt når det mänskliga ögat och även om det är för svagt för att tränga igenom sanningen om Hans väsen, så uppenbarar sig Gud för människorna genom Sin makt, styrka och manifestationerna av Sina perfekta egenskaper. Det mänskliga ögat kan inte se Honom och därför visar Han sig Självt på olika sätt genom att demonstrera Sin oändliga makt och styrka. Detta kan ske antingen genom en förödande bestraffning, genom profeterna, genom tecken på gudomlig barmhärtighet eller genom acceptansen av bön.

Om det efter denna förklaring fortfarande argumenteras att sanningen om Guds existens är beroende av observation och att inget kan accepteras så länge det inte kan ses, så skulle man också behöva förneka nära fyra femtedelar av alla världens fenomen. Och enligt

4 Han når ögonen. 6:104 [Utgivarna]

vissa filosofer skulle detta vara sant för alla fenomen, eftersom de menar att inget av världens objekt kan uppfattas utan att det endast är deras egenskaper som kan observeras.

Jag kommer nu försöka presentera de bevis som etablerar Guds existens och stärka människor i övertygelsen om att de har en Skapare och att de inte är självskapade.

FÖRSTA BEVISET

I enlighet med min tro om att den Heliga Qur'anen har förklarat alla nödvändiga sätt att uppnå andlig framgång ska jag, om Gud vill, enbart framlägga verser därifrån när jag presenterar bevis om Guds existens.

Med tanke på det faktum att det första intryck ett nyfött barn får av sin omvärld är genom ljud kommer mitt första bevis att härledas från det som kan uppfattas med örat.

I den Heliga Qur'anen säger Gud:

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿١﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿٢﴾ بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣﴾ وَالْآخِرَةَ ﴿٤﴾

﴿۞﴾ ۝ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿۞﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿۞﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝⁵

Sannerligen är det så att den som renar sig själv, proklamerar namnet av sin Herre och som inte endast gör verbala yttringar utan också engagerar sig i dyrkan och demonstrerar sin tro genom sina handlingar, den som verkligen varit framgångsrik. Men ni föredrar livet av denna värld, fastän livet efter detta är bättre och mer bestående. Och detta argument presenteras inte bara av den Heliga Qur'anen utan detta är sannerligen det som också lärts ut av tidigare skrifter. Även skrifterna av Abraham (as) och Moses (as) meddelade denna samma lära till världen.

I denna vers framlägger Allah den Upphöjde argumentet för motståndarna till den Heliga Qur'anen att de som avhåller sig från själviska begär, som bekräftar Guds existens och som uppvisar sig som Hans sanna tjänare alltid uppnår seger och framgång. Och beviset till stöd för denna lära är dess gemensamhet med alla tidigare religioner.

Så till de troende av den tidens utbredda religioner, det vill säga kristendom, judendom och Meckas hedendom, framlägger Gud det avgörande argumentet om att läran av Abraham (as) och Moses (as), som de

5 Surah Al-A'la 87:15-20 [Utgivarna]

alla tror på är exakt samma lära. Därför presenteras principen om att de älskade av Gud alltid uppnår framgång, enigheten av alla religioner gällande denna lära och allestädesnärvaron av denna sanning i alla nationer som ett stort bevis på Guds existens.

Ju mer man reflekterar över detta argument desto mer övertygande och sant framstår det. Sanningen är den att alla världsreligioner är överens om existensen av ett väsen som är skaparen av universum. Det må finnas skillnader i doktriner och trossatser på grund av geografiska variationer eller andra omständigheter, men alla trosåskådningar accepterar existensen av Gud även om de kan skilja sig i detaljerna, så som förståelsen av Hans egenskaper. Alla stora nutida religioner, såsom Islam, Kristendom, Judendom, Buddhism, Sikhism, Hinduism och Zoroastrism, tror på existensen av en Gud, Elohim, Parameshwara, Paramatma, Satguru eller Yezdan.

Arkeologiska fynd visar också att religioner som nu anses vara utdöda egentligen var monoteistiska i sina grundläggande särdrag, oavsett om de existerat i avlägsna platser på den amerikanska kontinenten, i Afrikas skogar eller i Rom, England, Java-Sumatra,

Japan, Kina, Sibirien eller Manchuriet. Hur uppstod denna harmoni i tro och vem berättade för invånarna i Amerika om troslärorna av folket i Indien, och likaså vem berättade för folket i Kina om troslärorna av afrikaner? Förr i tiden fanns inte nutida medel för transport och kommunikation, så som tåg, telegram och post. Inte heller fanns det flygplan eller stora fartyg som färdades regelbundet. Resor genomfördes oftast med hjälp av hästar eller mulor och dåtidens segelfartyg krävde månader att fullborda sjöresor som idag endast tar dagar. Stora delar av världen var också upptäckt under denna tidsperiod. Så hur kunde en samstämmighet uppstå gällande denna specifika tro mellan fjärran och avlägsna samhällen med olika sammansättningar och kulturer? Det är svårt nog för två personer att enas om något som är påhittat. Det faktum att många nationer och länder har uppnått samstämmighet gällande en princip utan att de har kunnat utbyta idéer, är ett bevis på sannfärdigheten av denna trossats som mystiskt nog har avslöjats av Islam och som förr har uttryckts till folk i alla länder och nationer. Historiker är eniga om att när ett påstående (eller en källa) kan bekräftas från flera olika (antika) samhällen så bör det godtas som autentiskt. Sålunda, om hundratusentals personer har enats om denna

grundläggande princip, varför ska det då inte godtas att de kom att tro på det genom någon form av gudomlig manifestation?

ANDRA BEVISET

Det andra beviset som presenteras av den Heliga Qur'anen gällande Guds existens är återfinns i följande vers:

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٦﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ
وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٧﴾ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ٦

Flera verser senare säger Gud:

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ افْتَدَاهُ ٧

Det vill säga:

6 Surah Al-Anam, 6:84-87 [Utgivarna]

7 Surah Al-Anam, 6:91 [Utgivarna]

Vårt argument som Vi gav Abraham mot hans folk. Vi upphöjer den Vi behagar i ställning. Din Herre är sannerligen Vis, Allvetande. Och vi gav honom Isak och Jakob, var och en vägledde Vi rätt, och Noak hade Vi väglett rätt dessförinnan, och David och Salomon och Job och Josef och Moses och Aron. Sålunda belöna Vi dem som gör goda gärningar. Och Vi vägledde Sakarias och Johannes och Jesus och Elias, var och en av dem var bland de rättfärdiga. Och vi vägledde också Ismael och Elisa och Jonas och Lot, och var och en av dem upphöjde vi över folket.

Och sedan:

Det är dessa vilka Allah vägledde rätt, så följ du deras vägledning.

Genom dessa verser frågar Gud den Allsmågtige huruvida flertalet tidigare rättfärdiga personers vittnesbörd ska godtas och ges företräde eller påståendena av oupplysta personer, vars hederlighet inte kan jämföras med de förra. Det är uppenbart att det bör ges tilltro till påståendena av de personer som genom sin karaktär och sitt uppförande har etablerat sin rättfärdighet och fromhet och undvikit synd och falskhet. Det är därför nödvändigt för alla att följa dessa och avvisa deras motståndare.

På samma sätt kan vi se att alla de som förr har spridit

godhet och etablerat sanningen av sin fromhet inför världen genom sina handlingar har intygat existensen om ett väsen som på olika språk kan kallas Allah, Gud eller Parameshwara. Från Indien har vi exemplet av de rättfärdiga individerna Ramachandraas och Krishnaas, från Iran den rättfärdige Zoroasteras, från Egypten den rättfärdige Moses (as) och den rättfärdige Jesusas av Nasaret samt den rättfärdige Nanakrh från Punjab. Slutligen har vi den Högste Ledaren av alla de Rättfärdiga och Ljuset av Arabien, Muhammad (sa), den Utvalde, som i sina yngsta år gavs titeln Den Sannfärdige av sitt folk och som sade: فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمْرًا, ”Jag har levt hela mitt liv bland er, kan ni ens påvisa en endaste lögn som kan tillskrivas mig?”⁸

Och hans folk tillbakavisade inte detta. Alla dessa individer och tusentals fler har uppträtt i världen och unisont deklarerat att det finns en Gud. Inte bara det, utan de säger sig också ha mött Honom och pratat med Honom. Inte ens de största filosoferna som har lämnat ett avtryck i världen kan presentera en bedrift som kan mäta sig med ens en tusendel av de bedrifter som dessa rättfärdiga individer har uppnått. Faktum är att om man skulle jämföra dessa två grupper av individer så

8 Surah Júnus, 10:17 [Utgivarna]

skulle man inte finna några anmärkningsvärda bragder eller handlingar i filosofernas liv bortsett från deras uttalanden. Hur kan dessa filosofer konkurrera med de rättfärdiga gällande deras uppvisande av sannfärdighet och fromhet? De (filosoferna) lär folk att vara ärliga men avhåller sig inte själva från falskhet. Till skillnad från dessa utstod de rättfärdiga personerna som jag har nämnt stort lidande för sanningens skull och vacklade inte ens det minsta i sina övertygelser. Planer smiddes för att mörda dem, de tvingades till exil, många sökte förolämpa dem offentligt på marknadsplatser och i gränder och hela världen kapade sina band med dem, men ändå har de varit resoluta i sina påståenden och inte tillgripit lögner i syfte att skydda sig själva. Deras handlingar, deras avsky från de materialistiska fällorna av denna värld, deras avvisande av flärd har demonstrerat att de var osjälviska individer vars arbete inte motiverades av själviska begär. Vad kan man ha för orsak till förnekelse när sådana sannfärdiga och uppriktiga personer samstämmigt har påstått att de mött Gud, hört Hans röst och bevittnat Hans manifestationer? Vi godtar till och med den gemensamma vittnesbörden av kända lögnare och anser det vara sanningen. På samma sätt godtar vi rapporter som vi läser i tidningar även om vi är ovetande om

karaktären av de personer som skrev dem. Samtidigt verkar det som att vi trots detta är ovilliga till att tro på dessa rättfärdiga individers ord. Folk säger att det finns en stad som heter London och vi håller med, geografer skriver att Amerika är en kontinent och vi godtar denna sanning, resande säger att Sibirien är en vidsträckt glest befolkad region och vi förnekar inte detta. Varför? Eftersom otaliga personer har lämnat vittnesbörd till stöd för dessa fakta. Vi tror på dem trots det faktum att vi är ovetande om dessa personers karaktärer, alltså huruvida de är sanningssägare eller lögnare. Å andra sidan är sanningen av de individer som ger förstahandsvittnesbörd om existensen av Gud lika uppenbar som dagsljus och de etablerar sin sanning i världen på bekostnad av sin egen förmögenhet, sina liv, sina hemtrakter och till och med sin heder. Det är gravt orättvist att godta påståendena av resande och geografer men samtidigt avvisa påståendena av sådana fromma personer. Om existensen av London kan etableras genom vittnesbörden av några personer, varför kan då inte Gud existens på samma sätt bestyrkas genom vittnesbörden av tusentals rättfärdiga personer?

Kort sagt kan vittnesbörden av tusentals sannfärdiga och rättfärdiga personer, som har bevittnat Guds

existens på grundval av deras personliga observationer, inte motbevisas under några som helst omständigheter. Det är underligt att när de som har delat med sig av denna erfarenhet är enhälliga i sitt påstående att det finns en Gud, så avvisar andra personer som inte har någon förståelse för andlighet deras påståenden även om de själva följer etablerade processer gällande vittnesbörd. Det vill säga, om två vittnen med likvärd integritet avger motsägelsefulla vittnesbörd så kommer vittnesbörden av ögonvittnet att godtas före den andra personen eftersom att medan det är möjligt att den senare personen inte såg någonting så är det orimligt att dra slutsatsen att den förre personen inte bevittnade något, utan bara antog sig ha gjort det. Därför står vittnesbörden av de som påstår sig ha sett Gud över de som avvisar Honom.

TREDJE BEVISET

Det tredje beviset som kan konstateras från den Heliga Qur'anen är att den mänskliga naturen i sig är ett bevis om existensen av Gud den Allsmäktige, för att det finns vissa ondskor som naturligt avskys av den mänskliga naturen. Som exempel, att ingå i incestuösa relationer med ens mor, syster eller dotter; komma

i kontakt med urin, kroppsexkrement eller andra liknande typer av orenligheter; falskhet, och alla andra saker som även ateister avstår ifrån. Varför skulle detta stämna om det inte fanns någon gud? Om Gud inte finns, varför skiljer män mellan sina mödrar, systrar och andra kvinnor; varför uppfattar de att det är fel att ljuga; genom vilket kriterium bedömer de att ovan nämnda saker ska vara avskyvärda för dem? Om deras hjärtan inte är i vördnad för en högre makt, varför avvisar de då sådana saker? För dem borde sanning och lögn, rättvisa och orättvisa ha samma värde och de borde agera fritt i enlighet med deras inre begär. Vad är denna gudomliga lag som styr känslorna och råder över människors hjärtan på ett sätt som även om en ateist förnekar det med sina ord, inte kommer kunna frigöra sig från sin medfödda natur och sin avhållsamhet från syndiga handlingar eller åtminstone hans undvikande i att avslöjas dem, är en form av personliga bevis om att han i sitt hjärta också är rädd för att stå till svars inför en kung även om han förnekar dennes suveränitet? I den heliga Qur'anen säger Allah den Upphöjde:

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿٩﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ⁹

Det vill säga, människor misstas att tro att det varken finns en gud eller en slutlig dom, när faktum är att Gud har manifesterat två bevis för detta. Det första, alla ting måste möta en domedag där deras ärende avgörs. Det goda möts med godhet och det onda möts med ondska. Om det inte finns någon gudomlighet, varför är det så att belöning och straff delas ut? Och de människor som förnekar domedagen kan mycket väl bevittna att domen börjar redan i detta liv. Till exempel, äktenskapsbrytare är mer benägna att få syfilis och gonorré än människor som är gifta, även om båda utför samma handling. Det andra beviset är den självanklagande själen. Det vill säga en persons samvete kan skilja synd och identifiera när något är fel eller ont. Även ateister känner igen äktenskapsbrott och falskhet som felaktigheter och upprätthåller inte arrogans och avundsjuka som dygder. Varför är det så? Trots allt så följer de inte några religiösa lagar. Istället förkastar deras hjärtan vissa saker – och hjärtat är på så vis benäget eftersom det inser att det kommer att möta en dom för vissa handlingar framför ett högre

9 Nej! Jag kallar Domedagen till vittne. Och jag kallar till vittne det självanklagande sinnet, att Domedagen är en verklighet. Surah Al-Qiyamah 75:2-3 [Utgivarna]

väsen, även om det inte kan formulera denna känsla. Till stöd för denna idé säger Gud på en annan plats i den heliga Qur'anen :

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا¹⁰

Han uppenbarade för den vad som är rätt för den och vad som är fel för den.

Således är den inbyggda känslan av rätt och fel ett magnifikt bevis för Guds existens. Utan Gud finns det ingen anledning till att kategorisera vissa saker som dygdiga och andra som omoraliska. [I ett sådant fall] skulle människor göra vad de ville, [utan hänsyn för rätt och fel].

FJÄRDE BEVISET

Det fjärde beviset som vi hittar i den Heliga Qur'anen för existensen av Gud är som följer:

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ﴿١٠﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿١١﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿١٢﴾ وَأَنَّهُ

10 Surah As-Shams 91:9 [Utgivarna]

خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٥١﴾ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ¹¹

Det vill säga, Gud har gett profeterna kunskapen att allt har sitt ultimata slut hos Honom. All lycka och sorg kommer från Honom och livet och döden vilar i Hans händer. Det är Han som skapade både män och kvinnor från utsöndrandet av en droppe.

I dessa verser riktar Allah den Upphöjde människors uppmärksamhet på att varje handling har en bakomliggande aktör. Det är uppenbart att när en handling utförs, krävs det en aktör för den handlingen. Således påminner Gud människor om deras initiala tillstånd och säger att det har skapats av något så (oansenligt som) en spermie, och ju längre tillbaka de spårar sina begynnelse desto mer oansenligt blir dem. Därför kan de inte ha varit sina egna skapare. Det kan inte finnas en skapelse utan en skapare, och människor är inte skaparna av sin egen existens vilket framgår av resan av deras utveckling från ett tillstånd av svaghet till ett (tillstånd av styrka). Således, när människor inte är agenter för sin egen skapelse i deras nuvarande tillstånd, hur kan de vara det i sitt svaghetstillstånd? Det måste medges, på grund av detta, att de härstammar från en oberoende skapare vars styrka är absolut och

11 Surah An-Najm 53:43–47 [Utgivarna]

vars makter är oändliga.

Således, när man funderar över orsakerna till den gradvisa utvecklingen av människan, blir mediet av detta framsteg mer och mer osynligt - till en punkt där alla världsliga former av kunskap inte erbjuder någon ytterligare förklaring eller insikt i processerna för (dessa avlägsna stadier av människans existens). Det är här som Guds hand arbetar och alla vetenskapsmän måste så småningom erkänna att allting har en höjdpunkt och det ultimata slutet är hos ett väsen som inte kan förstås av det mänskliga intellektet och det slutet är Gud. Det här är ett enkelt argument som kan förstås av även de mest obildade människorna.

Det sägs att en gång frågade någon en Beduin om vad han hade för bevis för Guds existens. Beduinen svarade att om han såg kameldynga i en skog, skulle han kunna veta genom att titta på den att en kamel hade passerat den vägen. Då han på samma sätt observerat den underbara skapelsen av universum, varför skulle han i så fall inte kunna inse att det existerade en slutgiltig skapare? Vilket sant och naturligt svar! Om människor funderar över skapelsens ursprung, leder den dem till acceptansen av ett väsen som är den ultimata skaparen

av alla ting.

FEMTE BEVISET

Även om de är lika i sin karaktär, men det femte beviset som är framförs av den Heliga Qur'anen till stöd för Guds existens är mycket mer kraftfullt i förhållande till argumentets styrka.

Allah säger:

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا وَهُوَ حَسِيرٌ¹²⁹

Välsignad är Han i Vars hand konungariket ligger, och Han har makt över alla ting. Han som har skapat död och liv så att Han kan pröva er, vilka av er som är bäst i gärningar; och Han är den Mäktige, Mest Förlåtande, Som har skapat sju himlar i samklang. Du kan icke se någon brist på överensstämmelse i Guds, den Näderikes, skapelse. Se då igen. Ser du någon skavank? Ja, se igen och åter igen, din syn kommer bara att återvända till dig förvirrad och utmattad.

129 Surah Al-Mulk 67:2-5 [Utgivarna]

Det finns de som säger att hela universums existens kom till genom en slump med materia som bildats spontant för att förverkliga allt. De vänder sig till vetenskap för att visa att det är möjligt att världen bildades och roterar runt sin axel på egen hand, utan någon som (upprätthåller det) och får det att rotera. Men i de ovanstående verserna svarar Allah den Upphöjda på detta påstående genom att säga att det aldrig finns någon systemisk ordning för de saker som kommer samman genom en slump, snarare präglas de av oordning. En målning görs med olika färger, men om de slumpmässigt stänks över en duk, skulle då en bild då framträda? Likaså är hus gjorda av tegelsten, men om en grupp tegelstenar kastades ihop, skulle då en byggnad kunna upprättas? Även om det rent hypotetiskt accepteras att vissa saker uppstår av en slump, så är universums system och processer sådana att ingen kan dra slutsatsen att de tillkommit av sig själva. Låt oss anta för ett ögonblick att jorden godtyckligt tillkom från materia och att mänskligheten har ett slumpmässigt ursprung, även då, när man tittar på skapelsen av människan, är det omöjligt att dra slutsatsen att en sådan perfekt uppkomst kan uppstå av en slump.

I vår allmänna erfarenhet av världen finner vi att vissa funktioner eller egenskaper hos objekt leder till deras skapare. När en person ser på ett magnifikt konstverk inser de att det har skapats av en skicklig konstnär och när en person läser ett utmärkt litteratärt verk kan de urskilja att den har producerats av en utmärkt författare. Ju mer sammanhängande ett sådant verk visar sig vara desto tydligare blir tillverkarens eller författarens storslagenhet och prakt. Hur kan då människor föreställa sig att en sådan vackert arrangerad värld kom att existera godtyckligt och av sig självt?

Reflektera för ett ögonblick på att där människor har försetts med kapacitet för utveckling har de också fått intelligens så att de kan omvandla sina tankar till handling. Vidare, för att människor måste arbeta för sitt uppehälle har de fått sådana fysiska kroppar som låter dem flytta runt för att samla produkter. Om träd kräver näring från marken har de fått rötter genom vilka de kan nära sig. Om lejon är köttätande djur har de fått klor med vilka de kan jaga efter sitt byte. Om hästar och kor äter gräs har de skapats med halsar som lätt kan böja och plocka det. Och om kameler var avsedda att äta taggar och löv från träd har de

fått långa halsar. Har ett sådant (komplext) system uppstått slumpmässigt? Har slumpen kunnat urskilja att kameler skulle kräva långa halsar, lejon skulle behöva klor, träd skulle behöva rötter och att människor skulle behöver ben? Är det trovärdigt att fenomenen sprungna från slumpen ska resultera i en sådan perfekt design?

Om människor sedan fått lungor, så fick de också luft att andas; om deras liv var beroende av vatten, fick de också, genom solen, moln (och alla andra delar av den hydrologiska cykeln); om de fick ögon så fanns för att hjälpa dem att fungera också solsljus; om de gavs öron, skapades trevliga ljud; utsökta livsmedel var tillgängliga tillsammans med våra tungor och dofter var närvarande för att stimulera våra näsor. Slumpen kan ha givit oss våra lungor, men vad var det som fick syre till att existera? Det kan antas att slumpen resulterade i skapandet av våra ögon, men hur obefintlig är sannolikheten för att en sol kommer att uppstå miljontals mil bort för att göra det möjligt för dem att fungera korrekt? Slumpen kan ha givit oss våra öron, men vilken kraft har skapat ljud för dem att höra? Vi kan acceptera att hundar och björnar slumpmässigt hittades på snötäckta platser, men hur kom de till att ha så långt hår att det skyddade dem från kyla; om

slumpen gav upphov till tusentals bedrävelser gav den också upphov till deras nödvändiga botemedel; slumpen skapade svidande nässlor som vid en beröring orsakar klåda och den skapade också spenat som ett botemedel.

Ateisternas godtyckliga slump är en mycket egendomlig sak. Den föreskrev födelse och fortplantning av de saker som var avsedda att dö, men föreskrev inte en regenererande cykel till de saker som inte möter [en snabb] död. Om människor inte mötte döden efter deras födelse, skulle världen snabbt ha gått under, vilket är varför döden är oupplösligt kopplad till dem. Medan himmelkroppar som solar, månar och planeter har inte en livscykel.

Inte mindre förvånande är det faktumet att, eftersom solen och månen har den kraftfulla dragningen av gravitation, de har ett sådant massivt avstånd från varandra att de inte kolliderar. Visar inte allt detta universum uppstod från en skapare som inte bara är allvetande men också har oändlig kunskap? Hans lagar är så perfekta att de inte innehåller någon form av motsägelse eller inkongruens. Till och med mina egna fingrar framstår som ett bevis för mig på Hans

existens. Om, genom den kunskap som förlänats mig, jag hade tilldelats en lejons klor skulle jag aldrig ha kunnat skriva. Gud gav klor till lejon istället för kunskap, precis som han gav mig kunskap och fingrar att dokumentera det.

Otaliga experter och lärda är anställda dag och natt för att förbättra nationernas styrning, men ibland begår de så allvarliga fel att de orsakar stora skador på staten och som ibland leder till dess undergång. Men om vi accepterar att universums arbete framkom av enbart en slump så är det egendomligt att tro att tusentals intelligenta sinnen gör misstag, men slumpen lyckas utan att begå några misstag. Sanningen är: det finns en skapare av detta universum som är Herren (al-Malik) över hela dess omfattning och storlek. Han är Allsmäktig (al-Aziz). Om det inte vore så, skulle ett sådant syfte och en sådan design aldrig ha varit påtagligt. Likt den Heliga Qur'anen säger, kasta blicken i alla riktningar och den kommer att bli trött [av sökningen]; en ordning kommer att vara påtaglig i allt. De dygdiga blir beviljade sin belöning medan de ogudaktiga får sin bestraffning. Allt inom universumet fungerar enligt dess tilldelade uppgift och avviker inte en enda stund. Detta är ett omfattande ämne men jag

kommer att avsluta diskussionen här. För dem som har fått visdom bör en enkel antydning räcka.

SJÄTTE BEVISET

Enligt den Heliga Qur'anen möts de som avvisar Allah den Upphöjde alltid med skam och förnedring och detta är också ett bevis av deras falskhet, för Allah ger alltid seger till sina troende och låter dem åtnjuta dominans över sina fiender. Om Gud inte existerar, var kommer då detta stöd och hjälp ifrån? Faraos sa därför till Moses (frid vare med honom):

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿١٣﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ¹³

Alltså, när Moses (frid vare med honom) uppmanade Faraos att underkasta sig till lydnaden mot Gud, svarade han arrogant: ”Vilken gud? Det är jag som är gud.” Så Allah den Upphöjde förödmjukade honom i detta liv och i det härnäst. Episoden av Faraos är ett uppenbart tecken som demonstrerar hur förnekarna av Gud alltid blir förödmjukade och utskämda. Ingen ateist har någonsin varit lyckad med att etablerat ett kungarike i världen (i någon riktig mening). Tvärtom

13 Surah An-Nazi'at, 79:25-26 [Utgivarna]

har de som åstadkommit stora erövringar i världen, reformerat länder och skapat historia alltid varit de som tror på Guds existens. Är inte förödmjukelsen och misslyckandet av de icketroende och deras misslyckande att etablera sig själva som en nation i världen en sak av stor betydelse?

SJUNDE BEVISET

Det sjunde beviset för existensen av Allah den Upphöjde är att de människor som tror och är trofasta i Honom och sanna i sin övertygelse alltid uppnår framgång, och trots andras fientlighet drabbas de inte av olyckor. Sådana individer som [har fått i uppdrag] att få människor att acceptera existensen av Gud har dykt upp i alla länder och har mött en sådan oöverträffad grad av opposition att det inte finns någon parallell till det. Och trots detta, vilken skada har världen kunnat orsaka dem? Hittade de som förvisade Ramachandra¹⁴ (frid vare med honom) någon frid, och vilken rikedom hade Ravana uppnått? Levde inte namnet av Ramachandra (frid vare med honom) i tusentals år och var inte Ravanans namn vanhedrat för evigt? Likaså, på vilket sätt kunde Kauravaerna tjäna

14 En indisk profet. [Utgivarna]

på att avvisa Krishna (frid vare med honom) anspråk – förintades de inte i slaget vid Kurukshetra? Kejsaren Faraos, som tvingade israeliterna till att göra block av lera, stod själv mot en harmlös man som Moses (frid vare med honom). Var han trots detta förmögen att skada honom på något sätt? I stället drunknade Faraos medan Moses (as) själv blev en kung. Hur världen motsatte sig Jesus (frid vare med honom) är allmänt känt och välståndet som senare kom till honom är också väl vedertaget. Hans fiender förintades och hans följeslagare blev härskare av riken. Vår mästare, profeten Muhammad (sa), utmärkte sig framför alla andra i världen i hans åtagande att sprida namnet av den Heliga Guden. Så pass att en europeisk författare kommenterade att han var yrande i detta, Gud förbjude, och Guds namn var allt som kom ur hans läppar. Sju riken motsatte sig honom, både vänner och främlingar vände sig mot honom och ändå erövrades skatterna av denna värld utav honom. Om Gud inte existerar, vem kom då till hans hjälp? Om allt detta var orsakat av en slump skulle det ha funnits åtminstone en profet som kom för att upprätta Guds framträdande, men blev vanhedrad av världen. Men alla som har kommit för att upphöja Guds namn har bemött ära och värdighet. Allah den upphöjda säger i Qur'anen :

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

15

Och den som tar Allah och Hans sändebud och de troende till vänner skall vara förvissade om att det är Allahs sällskap som skall segra.

ÅTTONDE BEVISET

Det åttonde beviset funnet i den Heliga Qur'anen för existensen av Allah den upphöjde är accepterandet av böner. Närshelst en individ vädjar till Honom i ett tillstånd av oro, accepterar Gud deras böner. Och detta var inte under någon särskild period, utan sant för alla tider. I den Heliga Qur'anen säger Allah den Upphöjde följande:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ¹⁶

Och när Mina tjänare frågar dig om mig, (säg): Jag är nära. Jag hörsammar den åkallandes bön nar han ber till Mig. Så de borde

15 Surah Al-Ma'idah, 5:57 [Utgivarna]

16 Surah Al-Baqarah 187 [Utgivarna]

hörsamma Mig och tro på Mig, på de att de måtte följa den rätta vägen.

Här kan någon undra hur man kan vara säker på att det är Gud som svarar på dessa böner? Varför kan vi inte säga att utfallen från bönen inte avgörs av slumpen då bönen uppfylls vid vissa tillfällen men inte under andra?

Om varje bön uppfyllts skulle denna invändning ändå kunna framföras. Vid användandet av vissa exempel av böner uppfylls, hur kan man då dra slutsatsen att de uppfyllts av en gudom och inte resulterat ifrån slumpmässiga händelser?

Svaret till denna fråga är att förvisso åtföljs acceptansen av böner utav tecken. Vår mästare, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad av Qadian, den utlovande Messias och Mahdi (frid vare med honom) föreslog följande test som ett bevis till existensen av Gud den Allsmäktige. Han föreslog en uppsättning av patienter som led av en svår sjukdom som skulle bli utsedda och indelade i grupper. En uppsättning av patienter skulle behandlas och omhändertas av läkare varav han skulle be för den andra uppsättningen och från detta kunde det avgöras

vilka av patienterna som fått en bättre återhämtning. Vilka tvivel kan återstå efter ett sådant test? Följaktligen bad han en gång för ett offer som hade blivit biten av en hund och drabbats av rabies. Läkarna i Kasauli vägrade att behandla honom och gav honom ett intyg om att hans tillstånd var obotligt. Men genom bönerna av den Utlovade Messias (frid vare med honom) återhämtade han sig, trots att människor som blir bitna av en hund med rabies och börjat påvisa tecken till galenskap sällan återhämtar sig. Således är accepterandet av böner ett bevis för att det finns ett väsen som svarar på böner. Dessutom är detta fenomen inte begränsat till en viss period i tiden, utan sådana exempel kan bevittnas i alla tider. Böner uppfylls även idag såsom det gjordes förr i tiden.

NIONDE BEVISET

Det nionde beviset för existensen av Gud som finns i den Heliga Qur'anen är det om uppenbarelse. Även då jag har placerat detta på plats nio i listan är det i sig ett magnifikt bevis vilket etablerar existensen av Gud den Allsmäktige med visshet. Allah den Upphöjde säger:

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ¹⁷

Allah styrker de troende med det ord som är fast upprättat både i det nuvarande livet och i det Tillkommande, och Allah låter syndarna irra vilse. Och Allah gör vad han vill.

Hur kan förnekelse av Allah den Upphöjdes existens vara rättfärdigat när Han talat till en stor skara av människor av alla tider och perioder? Och det är inte bara att Han samtalar med Sina profeter och budbärare utan Han talar även med helgon och ibland, genom Sin barmhärtighet, talar Han även till en harmlös tjänare för att trösta honom. Han har även talat till en ödmjuk person som mig själv och bekräftat sanningen om Sin existens genom Hans argument. Vidare talar Han även med onda individer för att tvinga på dem ett bevisande argument om Hans sanning. Så ibland kan även den obetydliga och onda delen av samhället uppleva drömmar och uppenbarelser, vars gudomliga ursprung kan bli igenkänt från det faktum att de innehåller kännedom om det fördolda som uppfylles på dess bestämda tid, och som tydligt visar att det inte kommer från deras egna tankar eller av dyspepsi¹⁸.

17 Surah Ibrahim vers 14 [Utgivarna]

18 En form av magsmärta. [Utgivarna]

Ibland uppenbarar Han kännedom om en händelse flera hundra år in i framtiden så att det inte finns risk att den förvirras med nuvarande händelser som kan ha haft en påverkan på drömmen och vilka råkade hända vid samma tillfälle.

I enlighet med både den Heliga Qur'anen och Torah som inte bara nämner utan också beskriver i klara termer de framstegen som skulle ta plats genom kristendomen idag och lämnade världen i häpnad. Faktiskt så anspelar de även på de händelser som ännu skall inträffa.

Först kan vi ta följande exempel:

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ¹⁹

Alltså att det kommer en tid då kameler skall vara överflödiga. I en Hadith från Muslim förklaras detta i följande termer:

وَلَتُنَزَّلَنَّ الْقِلَاصُ فَلَا يُسْعَىٰ عَلَيْهَا²⁰

19 Surah At-Takwir 81:5 [Utgivarna]

20 Sahih Muslim, Kitab-ul-Iman [Utgivarna]

Alltså att kameler inte längre kommer att användas. I den nuvarande tiden har denna profetia uppfyllts med utvecklandet av järnvägar. Uttalandena från den Heliga Profeten (Allahs frid och välsignelser vare med honom) innehöll sådana uppenbara antydningar om detta att de förmår skapa bilder framför våra ögon, vilket gör det uppenbart klart att det profetiska ordet refererade till ett nytt medel för transport som skulle åka med kraften av ånga och blåsa ut berg av rök framför sig; i termer av dess nytta och dess kapacitet att lasta objekt skulle det vara som en åsna; det skulle avge ett oljud när det skulle resa och så vidare.

För det andra:

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ²¹

Alltså att böcker och skrifter skall publiceras i stor omfattning. På grund av det nutida uppfinnandet av tryckmaskinen behövs ingen vidare förklaring till den massiva grad av böcker som nu är tillgängliga.

21 Surah At-Takwir 81:11 [Utgivarna]

För det tredje:

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ²²

Alltså att etablerandet av mänskliga relationer och underlättandet av kommunikation är mer påtagligt i denna tid än någon annan.

För det fjärde:

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٤٠﴾ تَتَّبِعَهَا الرَّادِقَةُ²³

Alltså att kraftfulla jordbävningar skulle slå till med högre regelbundenhet och skulle lämna jorden omskakad. Med tanke på detta har nuvarande tid även känneknats av många sådana händelser.

För det femte:

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا²⁴

Det finns icke en bygd utan att Vi skall förstöra den före

22 När människor förs samman. Surah at-Takwir 81:8 [Utgivarna]

23 Surah An-Nazi'at 79:7-8 [Utgivarna]

24 Surah Bani Israil 17:59 [Utgivarna]

uppståndelsens dag eller straffa den med ett svårt straff. Detta är nedskrivet i boken.

Följaktligen, i nuvarande tid har ett stort antal dödsfall orsakats av epidemier, jordbävningar, stormar, vulkanutbrott och krig. För närvarande har så många potentiella vägar till döden öppnats upp och med sådan kraft, att i sin helhetsbild kan inget liknande exempel bli funnet i någon annan tidpunkt i historien.

När det gäller Islam, så är det en religion som har i varje århundrade frambringat sådana människor som har ärats med gudomliga uppenbarelser och som genom extraordinära tecken manifesterat sanningen om ett mäktigt och levande väsen vars avsikter härrör från visdom.

Gud avslöjade följande uppenbarelser till den utvalda av denna tid i ett ögonblick av stor hjälplöshet och anonymitet:

يَأْتِيكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ يُنصِرُكَ رِجَالٌ نُوحِي إِلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَلَا تَصْعَرُ لِحُلُقِي اللَّهِ
وَلَا تَسْتَمُّ مِّنَ النَّاسِ²⁵

25 Barahin-e-Ahmadiyya del III, Ruhani Khazain volym 1, s. 267. [Utgivarna]

Alltså att:

Människor kommer att komma till dig från varje avlägset spår, så mycket att de vägar de ska gå på kommer att bli slitna av användning. Män som Vi skall leda genom uppenbarelser från himmelen kommer att hjälpa dig. Du skall inte vara ohövlig mot dem som kommer för att träffa dig och bli inte trött av deras stora antal.

Är detta en oansenlig händelse eller tecken som kan avfärdas utan vidare eftertanke, att en individ från en by okänd för den civiliserade världen gör ett anspråk (som det ovan) och sedan trots starkt motstånd och begränsningar, så bevittnar världen att människor från Amerika, Afrika och alla andra samlas där han är? Antalet av dessa människor expanderar så stort att hälsa och skaka hand med dem alla inte är en uppgift för någon ordinär person. De är människor av stort inflytande, ändå överger de sina hemländer och lever här, och Qadians namn blir känt över hela världen?

I ett annat exempel, en kristen från Amerika kallad (Alexander) Dowie proklamerade sig att vara en profet och publicerade följande vulgära ord:

“Jag ber till Gud att Islam omgående försvinner från

jorden. Åh Gud acceptera denna bön av min. Åh Gud förgör Islam. “²⁶

Enbart vår ledare, den Utlovade Messias (frid vare med honom) konfronterade honom och publicerade ett budskap som sade:

Åh du som gör anspråk på att vara en profet, delta i en mubahila med mig. Vår strid kommer att genomföras genom bön och vi bägge kommer att be till Gud den Allsmäktige att den Han skall låta den av oss dö först som är en lögnare.²⁷

Till vilket (Dowie) fräckt svarade:

*Tror du att jag skall svara till dessa myggor och flugor?
...Om jag lägger min fot på dem skulle jag krossa ut deras liv.*

28

Men i samma tillkännagivande den 23 Augusti 1903, sade den Utlovade Messias (frid vare med honom) att även om Dowie undvek denna utmaning skulle en

26 Leaves of Healing, 19 december 1903 [Utgivarna]

27 The Telegraph, 5 juli 1903 [Utgivarna]

28 Leaves of Healing, december 1903 [Utgivarna]

stor katastrof befalla hans hemort Zion. Den Utlovade Messias (frid vare med honom) bad:

Åh, min Gud, min mest perfekta och fullständiga Gud, avgör detta ärende snabbt och avslöja Dowies lögner inför folket.

Och låt mig sedan berätta för mina ärade läsare vad som hände därefter. En man som levt ett liv av en prins och besatt 70 miljoner i valuta såg sin fru och son bli hans fiender och hans fader utfärdade en affisch som proklamerade att hans son var av utomäktenskaplig börd. Han drabbades av förflamning och förlorade sitt förstånd av sorgen.

Slutligen, i mars månad 1907, under en sinnesstämning av ånger och misär (avled han) precis som Gud hade avslöjat till Sin utvalde och precis som den Utlovade Messias (frid vare med honom) hade förutsagt i sitt utlåtande den 20:e februari år 1907. Han skrev att Gud hade sagt till honom:

Jag skall manifesteras ett färskt Tecken vilket skall ge en stor seger. Detta Tecken kommer att vara för hela

*världen.*²⁹

Hans död var ett bevis för existensen av Gud. Detta var en seger given till den Utlovade Messias (frid vare med honom) över den gamla och nya ordningen av den kristna världen.

Som ett tredje exempel, låt oss ta arierna som dominerade över detta land och en gång i tiden leddes av Lekh Ram. I broschyren Karamat-us-Sadiqeen publicerat i månaden av Safar 1311 Hijri, skrev den Utlovade Messias (frid vare med honom) ned följande profetia som han uppgav var given till honom som resultat av accepterandet av hans böner:

Gud har uppenbarat för mig att inom sex år från dagens datum kommer denna man att drabbas av svår plåga orsakat av hans smädande av den Heliga Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom.

Senare i ett tillkännagivande den 22 Februari 1893 förutsade han sättet av hans död:

عَجَلُ جَسَدٍ لَهُ خَوَارٌ لَهُ نَصَبٌ وَ عَدَابٌ

²⁹ Tadhkirah, s. 920, upplaga 2009 [Utgivarna]

Alltså att Lekh Ram är likt den samaritiska guldkalven ur vilket det kommer ett ljud tomt på andlighet. Därför kommer han drabbas med samma lidande som drabbade guldkalven. Som alla känner till blev guldkalven skuren i bitar, bränd och dess aska kastade i floden.³⁰

Sedan den 2:a april 1893, såg den Utlovade Messias (frid vare med honom) en dröm där en välbyggd man med ett motbjudande utseende – som mer liknande en vredens ängel än en människa – som frågade var Lekh Ram befinner sig.

Återigen, finner vi i en dikt från boken Karamaat-us-Sadiqeen att även datumet av hans bortgång tillkännages:

وَبَشَّرَنِي رَبِّي وَقَالَ مُبَشِّرًا سَتَعْرِفُ يَوْمَ الْعِيدِ وَالْعِيدُ أَقْرَبُ³¹

Alltså, dagen efter Eid på en lördag.

Därefter:

30 Se den Heliga Quranen Tá Há 20:98 [Utgivarna]

31 Min Herre gav mig glädjande bud och sade: Du skall uppleva en glädjens dag som skall infalla på dagen närmast Eid. Tadhkirah s. 314, utgåva 2009 [Utgivarna]

الا اے دشمن نادان و بے راہ بترس از تیغِ بُرّانِ مُحَمَّد³²

Således beskrev och dokumenterade den Utlovade Messias (frid vare med honom) hela fem år innan händelsen hur Lekh Ram skulle bli dödad. Slutligen blev Lekh Ram dödad den 6:e mars år 1987 och alla människor medgav samstämmtigt att denna profetia uppfyllts i klara termer och var ett avgörande bevis för Guds existens.

Således är gudomliga uppenbarelser sådana avgörande bevis för Guds existens att förnekelse av detta i dess närvaro är i höjden av skamlöshet.

TIONDE BEVISET

Det tionde beviset identifierat i den Heliga Quranen för att reda upp varje påstående återfinns i följande vers:

32 O du dumdristige och vilsegångne fiende (Lekh Ram), frukta Muhammads (saw) svärd som skall slita dig i stycken. Tadhkirah s. 293-294, utgåva 2009 [Utgivarna]

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ³³

Översättning: Och (beträffande) dem som strävar efter (att möta) Oss - dem kommer Vi förvisso att vägleda på Våra vägar. Och Allah är sannerligen med dem som handlar väl.

Alla dem som har agerat i överensstämmelse med denna vers har alltid gynnats. Vem som helst som förnekar Gud den Allsmäktigas existens borde ha i åtanke att om Han verkligen existerar så hamnar dem i obehaglig situation. Därmed, om det finns en önskan i vissa människors hjärtan att finna sanningen, så borde dem ödmjukt falla inför Gud i bön i ivrighet och bönfalla Honom i följande termer:

Åh Gud, om Du verkligen existerar och om Du, likt de som tror på dig säger, innehar oändlig makt - ha då barmhärtighet över mig, och led mig till Dig och fyll mitt hjärta med tro och övertygelse så att jag inte lämnas berövad.

Om någon antar denna riktning med ett rent hjärta i minst 40 dagar, oavsett vilken religion eller land den

33 Surah Al-Ankabut 29:70 [Utgivarna]

individens tillhör, då kommer Herren av alla världar sannerligen leda denne och han kommer snabbt se att Gud manifesterar Sin existens på ett sådant sätt att Han kommer rensa bort all orenhet orsakad av tvivel och misstänksamhet från deras hjärtan. Det är ganska klart att det inte kan finnas någon villfarelse i denna metod att finna en upplösning. Vilka svårigheter kan det finnas för sanningssökare att tillta sig denna metod?

För tillfället avslutar jag denna redogörelse om dessa tio bevis, men det finns många fler bevis i den Heliga Qur'anen . Men för tillfället känner jag att dessa får räcka. Om någon grubblar över dessa bevis så kommer ytterligare bevis uppstå från dem. Och det är Allahs hjälp man eftersöker.

I slutet vill jag uppmana de vänner som mottagit denna uppsats att förmedla den vidare till andra som de känner kan dra nytta av den efter att de har läst färdigt den.

(*Tashheez-ul-Azhan*, March 1913)

